

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 25 listopada 2013 r.

Poz. 2422

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY LUBUSKIEGO Nr NK-I.4131.254.2013.IBoI

z dnia 21 listopada 2013r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (j. t. Dz. U. z 2013r poz. 594 stwierdzam nieważność § 2 pkt. 3 i 4 oraz § 3 pkt. 5 uchwały Nr XXXII.69.2013 Rady Gminy w Otyńiu z dnia 11 października 2013r w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Otyń oraz warunków zasad korzystania z tych przystanków.

Uzasadnienie

W dniu 11 października 2013 Rada Gminy w Otyńiu podjęła uchwałę Nr XXXII.69.2013 w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Otyń oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 21 października 2013r.

Po dokonaniu analizy prawnej przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż zapisy § 2 pkt. 3 i 4 oraz § 3 pkt. 5 istotnie naruszają prawo t. j. art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13 ze zm.)

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt. 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega między innymi na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwała podjęta na podstawie art. 15 ust. 2 wskazanej ustawy zawiera normy powszechnie obowiązujące, co kwalifikuje ją do aktów prawa miejscowego.

Należy także podnieść, iż ustawodawca formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, która polega na powtarzaniu bądź modyfikowaniu norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

W § 2 pkt. 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy w Otyńiu wśród warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, o których mowa w § pkt. 1 i 2 wskazała uzgodnienie zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, wymagane przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie drogowym, dokonujące się w formie umowy zawartej pomiędzy wnioskodawcą a Gminą Otyń na okres nie dłuższy niż dwa lata. Umowa zawierana jest na wniosek operatora lub przewoźnika, składany do Gminy Otyń (pkt. 4 uchwały).

Z powyższego wynika zatem, iż Rada w drodze aktu prawa miejscowego postanowiła uregulować materię w zakresie uzgadniania zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych. Tymczasem art. 32

ust. 1 – 3 ustawy o publicznym transporcie drogowym kompleksowo reguluje w/w problematykę. Zgodnie z ust. 1 w/w przepisu przed dokonaniem zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, przedsiębiorca powinien uzgodnić zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców z właścicielem tych obiektów lub ich zarządzającym. Do wniosku o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza w szczególności proponowany rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi (ust. 2)

Natomiast w świetle regulacji ust. 3 właściciel przystanku komunikacyjnego położonego w granicach administracyjnych miast lub dworca albo zarządzający tymi obiektami, uzgadniają zasady korzystania z tych obiektów w przypadku, gdy proponowany rozkład jazdy: 1) zawiera przystanki komunikacyjne lub dworce: a) o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt. 7, b) wskazane w uchwale o której mowa w art. 15 ust. 2; 2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych lub dworców; 3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.

Przepisy art. 32 ustawy w zakresie, w jakim stanowią o uzgadnianiu zasad korzystania z przystanków, odnoszą się odpowiednio również do operatorów (art. 25 ust. 5 ustawy).

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż Rada wyroczyła poza ramy upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie drogowym, ponadto wprowadziła regulacje nie znajdujące oparcia w w/w ustawie.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru kwestionuje również zapisy § 3 pkt. 5 uchwały, na mocy których Rada zabrania bez zgody Gminy Otyń umieszczać na przystankach komunikacyjnych innych informacji lub reklam, niż te, które dotyczą rozkładu jazdy. Wskazać należy iż przepis art. 63 a § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 46, poz. 275 z późn. zm.) określa wykroczenie zgodnie to z którym „, kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis, lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny”. Oznacza to, że zakaz umieszczania na przystankach innych informacji lub reklam niż te, które dotyczą rozkładu jazdy wynika bezpośrednio z ustawy Kodeks wykroczeń. W związku z tym niedopuszczalne jest powtarzanie tego zakazu w akcie prawa miejscowego, jak zrobiła to Rada Gminy w Otyniu w § 3 pkt. 5 uchwały.

Mając powyższe na względzie, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w wyżej wskazanym zakresie jest uzasadnione i konieczne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Teresa Kaczmarek